

L'overbooking' dels cementiris

Adquirir un nínxol a Barcelona, inversió de futur

Tenir un lloc on viure després de mort és una preocupació de molts barcelonins, que no veuen amb bons ulls que se'ls enterrin fora de Barcelona.

El cementiri de Montjuïc, a més de ser el més gran dels cementiris de Barcelona, és el més modern i més complet. És propietat del Regidre del Servei Municipal de Cementiris de Barcelona, Josep Corpiet. El tradicional cementiri bar-

celoni continua sent, vint anys després de l'obertura de Montjuïc, el més querut aquell cas de la ciutat. Més de la meitat dels últims enterraments a Barcelona i a la capital tenen lloc a Montjuïc, en bona part de les famílies barcelonines possiblement un àngel o paquet que, segons la normativa espanyola, l'única opció és acudir a l'estranger, vint barcelonins són capaçs d'eliminar, mentre que en altres països dos dies des de l'últim enterra-

ment. D'aquesta manera, es comprèn que a Montjuïc s'hagin enterrat milions de persones en 140.000 sepultures.

CEMENTIRIS DE BARRI

Aquests espais locals, que s'accedeix en la majoria dels casos només per a la situació de guerra, són encara molt menys usats en els últims anys de la ciutat. Tal com Montjuïc es realitzen centenars d'enterraments cada mes, els petits cementiris de barri són més preferits per aquells barcelonins que han mort als mateixos carrers. Anys enrere Sarrià, Sant Gervasi, Gràcia, Sants, Sant Andreu, Poble

La pèrdua del panteó

La clàssica imatge del cementiri de Montjuïc amb milers de panteons i capelles situades sense cap ordre sobre el terreny, anirà perdent-se amb el pas dels anys. Pràcticament a tot Europa no es permet la construcció lliure de panteons, que són substituïts per tombes sota terra amb diversos departaments. Aques és el model Collserola, on l'ajuntament se n'encarrega de la construcció amb una línia i un espai uniformats.

Els panteons van generar fa unes dècades el foment d'autèntiques obres d'art en què destacats escultors treballaven durant mesos per configurar les tombes de la burgesia i l'aristocràcia. També les capelles, algunes d'elles amb capacitat per a una quinzena de persones, eren sinònim d'un alt nivell adquisitiu, i la seva construcció anava a càrrec d'importants artistes. A gairebé tots els cementiris de Catalunya, els panteons i petites capelles són de titularitat privada, i per tant de concessió il·limitada. Alguns cementiris que ja no accepten més enterraments podrien esdevenir en el futur petits museus en què contemplar l'art dels panteons.

S. T.

dues Corts i els dos parcoquins són la destinació final de molts veïns del barri que es desplaçen a veure i absorbir per la gran ciutat, Collserola; per la seva banda, ha esdevingut el cementiri de molts immigrants que no posseïen propietat a Montjuïc. Construït el 1972 amb la intenció de descongestionar la saturació de places mortuòries de la ciutat, en l'actualitat no satisfà els desitjos de molts barcelonins, que el consideren un servei de les rodalies de la ciutat (pertany als termes municipals de Barcelona, Santandreu i Montcada i Reixac). Per absurd que pugni semblar, la proximitat al mar i la privilegiada situació que

permet contemplar bona part de la ciutat, provoca ja unió voluntària de concessió i treball, així com Montjuïc continua sent la finalitat de molts descausar de diversos països de l'arrel barcelonina. Segons Josep Carner, fet que Montjuïc hagi estat el cementiri de tota la vila de Barcelona, no és ja de petits, molt barcelonins, els que convençuts que aquella ha de ser la seva destinació final: "per així dir-ho, grups, preferixen ser enterrats allà que no a Collserola, que és un cementiri relativament nou". Per la seva banda, aquells ciutadans que en la seva joventut van optar per deixar el peül i anar a viure a Barcelona opten per l'enterrament al costat del seu nou

niçpi, on probablement, la seva família és propietària d'alguns nínxols o panteons.

GRAN NOUS CEMENTIRIS

El nou cementiri estatal de no limitar la capacitat de cadúvers en un nínxol o panteó, a la ciutat de Barcelona, amb un mínim fins a 100 nínxols, destinat a cementi-

